

"En Hij, dragende Zijn kruis, ging uit...."

Johannes 19:17a

Leer mij, o Heer, uw lijden recht betrachten,
in deze zee verzinken mijn gedachten.....

Wie is Hij, die uitgaat? Hij is het Lam van God.
'k Zie U, God zelf, in eeuwigheid geprezen,
tot in de dood als mens gehoorzaam wezen,
in onze plaats gemarteld en geslagen,
de zonde dragen.

O allerheiligst, onuitsprekelijk wonder:
de Rechter zelf gaat aan het recht ten onder.
O wreed geding; wie kan geheel doorgronden
de vloek der zonden.

God is rechtvaardig, ja, een God der wrake;
en Hij is liefde, Hij wil zalig maken.
Zie hier de schalen die ten volle wegen
èn vloek èn zegen.

Jezus gaat uit. Altijd weer ging Hij uit. Van
de ene stad tot de andere stad. Van de ene
nood tot de andere nood.

Hij ging uit om te bidden en te danken.

Hij ging uit om te roepen en te schreien.

Hij ging uit om het verlorenente zoeken.

Van hoge hemel ging Hij uit. Vossen hebben

holen. Vogels hebben nesten. De Zoon des

mensen heeft niet waar Hij het hoofd op kan

neerleggen.

Jezus gaat uit. Hij loopt door de stoffige
straten van Jeruzalem. Mensen ontwaken uit hun
slaap. Ze horen het rumoer op de straat.

Ze horen de heraut roepen: Dit zijn de moorde-
naars en de Koning der Joden, Jezus van Naza-
reth. Hij heeft zichzelf God gelijk gemaakt.

Mensen van het platteland, die ter gelegenheid
van het Paasfeest in Jeruzalem verblijven,
rekken de halzen. Dit mogen ze niet missen...

een terechtstelling.

Groot wordt de menigte volgelingen. Geen volge-
ling neemt z'n kruis op om het Lam te volgen.

Neen, 't is slechts een onderbreking in hun dagprogramma.

Straks gaan ze weer terug naar de stad, naar de kerk, naar het feest.

"Vrouw", waar zijn m'n sandalen? Ik moet even kijken. Jezus wordt met de misdadigers geteld. Jezus gaat uit.. Er is bevel gegeven van hogehand. Niemand heeft de stem gehoord. Jezus alléén heeft de stem gehoord.

Ieder heeft z'n stem laten horen: Hij heeft God gelasterd...Hij is des doods schuldig.... wij hebben een Wet...Hij moet sterven...weg met Hem.

Maar Jezus GAAT uit. Hij heeft de stem gehoord. De stem kwam als een donderslag.

De stem des Heeren is op de wateren.

De God der ere dondert.

De stem des Heeren is met kracht.

De stem des Heeren breekt de cederen.

De stem des Heeren houwt er vlammen vuurs uit.

De stem des Heeren doet de woestijn beven.

Niemand heeft de stem gehoord. Als Jezus het hoorde, zo werd Zijn buik beroerd; voor de stem hebben Zijn lippen gebeefd; verrotting kwam in Zijn gebeente, Hij werd beroerd in Zijn plaats. Nochtans zeide Hij, terwijl Zijn bloed werd uitgedreven: Vader, Uw wil geschiede, in de hemel en op de aarde. Ik zal uitgaan en geen weide vinden. Laat de zeer stille wateren uitdrogen.

Laat Uw golven en baren mijn benauwde ziel vervaren. Ik wil de "uitgang" maken, rechtvaardige Vader. Laat Mij maar "buiten" zijn, bij de honden en de tovenaars en de waarzeggers en de leugenaars, en de vloekbeesten, en de lasteraars, en de doodslagers, en de hoereerders, en het wild gedierte.

Jezus gaat uit. Weg...weg uit de kerk..weg uit de stad..weg uit de burgerij.. weg uit de vriendenkring..weg uit de hemel..weg van de aarde..weg uit alle levensverbanden.

Het volk, de soldaten, het sanhedrin..vandaag hebben ze werk.

Dit is hun ure en de macht der duisternis. Maar het is ook de ure van het heilig recht der strenge rechtsgedingen. De Rechter der ganse aarde verschijnt blinkende. Er moet betaald worden. O, die onbetaalde rekening! Voorwaarts, Christenstrijders. Vandaag gaat het om het heil van volk en vaderland. De kerkeraad geeft het goede voorbeeld. Ach, verdoolde kudde...heden gaat de Herder uit. Hij stelt Zijn leven voor de schapen. Schapen??

Daar gaat een Lam en draagt de schuld der wereld met zich mede; het boet in eindeloos geduld voor al wat wij misdeden.

Daar gaat het en het wordt zo moe, stil gaat het naar de slachtbank toe, 't vindt nergens meer een weide.

Smaad neemt het op zich, hoon en spot, wonden en doodsangst zijn zijn lot en zegt: dit wil ik lijden.

Hij ging uit, opdat wij zouden ingaan.

Hij ging uit de kerk, opdat wij een plaatsje zouden krijgen onder de wijnstok en vijgeboom van het Heilig Evangelie.

Hij ging uit de kring van vrienden en beminden, opdat wij nog gemeenschap zouden hebben met elkaar.

Hij ging uit de stad, opdat wij nog een dak boven ons hoofd zouden hebben.

Hij ging uit van de aarde, opdat wij nog een plaats zouden innemen onder de zon.

Hij ging uit, het duister tegemoet, opdat wij de ster van de hoop zouden mogen volgen.

Hij ging uit tot de vloek, opdat wij tot de zegen zouden ingaan.

Hij ging uit tot de hellevaart, opdat wij een hemelvaart zouden verkrijgen.

Aanbiddelijk wonder. Hij gaat uit tot dat Verbond der werken, opdat wij bedacht zouden worden met het Verbond van Zijn genade, dat is het vervulde Verbond der werken. Om Jezus wil. Ons toegerekend.

Wat maken we dan toch een kouwe drukte met ons-

zelf en wat zijn we gewichtig in ons doen en laten. Een scala van beginselen wordt ons voorgehouden. Blaadjes met voorlichting over de ware aard van de Russen..de televisie..inenten ja of nee..sport en spel. Ik, oude bolsjewiek, word er zo moe van.

Ik moet naar vergaderingen en conferenties (net als de russen). Ik moet waken tegen dit en dat. Ik moet de derde wereld redden. Ik moet me uitspreken voor de blanken of voor de zwarten. Ik moet een keus maken uit de meest tegengestelde berichtgevingen. Ik moet een goeie krant lezen. Ik moet me abonneren op veel bladen..lid worden van veel verenigingen. Dan moet ik ook nog zorgen dat ik niet te veel verwereldlijk. Ik, wereld, ik moet.

Ik stik in oude en nieuwe vormen van werkverschaffing.

Lieve lezer..wordt niet boos. Echt, ik kan het niet aan. Op het kleine frontje van de gemeente en m'n eigen huishoudinkje moet ik het al 'afleggen". Ik kan geen profeet, priester en koning zijn. Paulus heeft gezegd dat we zouden bidden voor koningen en overheden en alle mensen.

Vandaag zijn er heel veel Paulussen die mij precies vertellen voor welke mensen, met naam en toenaam, ik moet bidden.

Om het niet te vergeten kan ik handige boekjes of kaartjes kopen..voor elke dag een portie bidwerk..foto van het slachtoffer erbij.

Maar mijn christelijke schoudertjes zijn te klein en te zwak om veel te dragen. Wat dan? Moeten we maar aan de kant blijven staan?

Kom, Schepper, Geest, bezoek Uw kerk.

En Hij, dragende Zijn kruis, ging uit. O, nu krijg ik moed. Jezus heeft gedragen. Ontferm U mijner, Herder Israëls. Uw kruis moest mijn kruis zijn. Ik heb de dood verdiend. Maar U hebt mijn dood tot de Uwe gemaakt.

Trouwe Zaligmaker, U wilt het juk van mijn schouders afnemen. U wilt de stok van de drijver breken.

U droeg het kruis. Dat is mij een ademtocht.

Gij zijt waarlijk: Plaatsbekleder. Laat mij
toch op U zien, Heere en Zaligmaker.

Hij draagt, Hij alléén. Hij bidt, Hij alléén.
Hij lijdt, Hij alleen. Er kan niets meer bij.
Er hoeft niets meer bij. Grijpt moed, moede-
lozen! Wees sterk, krachtelozen. Hij heeft het
kruis gedragen. Hij draagt u en uw kruis.
Laat het vlees zich opmaken tegen het kruis.
Alles tevergeefs. Gij o God alleen zult mij
doen zeker wonen.

Gedenk onzer, Herder Israëls. Gedenk onzer, en
draag het kruis.

Gedenk onzer, en laat Uw lof bij ons zijn.

De zegen van God zij met ons allen.

De zegen van God vervulle de armzalige dienaren
van het Woord. Zijn zegen maakt rijk en Hij
voegt er geen zwoegen bij.

Geloofst zij Zijn heilige Naam. Het is morgen
geweest en avond geweest. 't Is alles zeer

goed. Volbracht zijn de hemel en de aarde.

Droefenis en zuchting zullen wegvlieden.

Vreugde en blijdschap komen aan.

Lof zij het Eam.

Dat onze zonden op Zich nam.

Een hartelijke groet aan allen. De Heere is
waarlijk opgestaan.

D.C.O.

*